

РЕШЕНИЕ

№ 7066

гр. София, 29.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,
в публично заседание на 04.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **7532** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/.

Образувано е по жалба вх.№ Е-13-273-48/14.07.2021г. по описа на КЕВР от [фирма] с ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място] 9009, район В. В., В. Т. –Е, [улица], представлявано заедно от всеки двама членове на УС А. А. К., Г. Коршия и Р. Г. Л., чрез юрисконсулт В. В. срещу Решение Ж-432/17.06.2021г. на КЕВР, с което на [фирма] са дадени задължителни указания в 7-дневен срок от получаване на издаденото решение да извърши необходимите технически мероприятия и измести средството за търговско измерване в електромерно табло, монтирано до или на границата на имота на [фирма] и в едномесечен срок от приключване на посочените дейности да предостави на КЕВР доказателства за изпълнението им.

В жалбата е посочено, че оспореното решение е издадено в нарушение на материалния и процесуалния закон, както и при несъответствие с целта на закона. Моли се то да бъде отменено, като преписката бъде върната на административния орган за ново произнасяне. Претендират се разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят не се представлява. От процесуалния му представител юрк. В. е постъпила молба, в която заявява, че поддържа подадената жалба и моли същата да бъде уважена.

Ответникът – Комисия за енергийно и водно регулиране – в съдебно заседание се

представява от юрк. М., която оспорва подадената жалба и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – [фирма] – в съдебно заседание не се представява.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

В КЕВР е постъпила жалба с вх. № Е-13-273-48/12.04.2021 г. от [фирма] срещу [фирма], в която се възразява срещу местоположението на средството за търговско измерване /СТИ/ за обект търговска къща „А. Д.“, находяща се в [населено място], ж.к „Д. 1“, с абонатен № 0110243. В жалбата е посочено, че СТИ за измерване на консумираната електроенергия в посочения обект е монтирано на 100 м. от границата за собственост на имота. Иска се електромерът да бъде монтиран на границата за собственост на имота.

Жалбата е получена в КЕВР чрез електроразпределителното дружество, като от дружеството е изразено становище, че [фирма] с клиентски № [ЕГН], за обект с абонатен № 0110243, находящ се в в [населено място],[жк]е клиент на [фирма], като електрозахранването в обекта се осъществява от трафопост № 241, извод „Панорама“, подстанция „Н.“.

Условията за присъединяване на обекта на дружеството – магазин „Техномаркет“, находящ се в [населено място], ж.к „Д.“, търговски дом „Д.“, УПИ 72624.621.36.1, са определени с Договор за присъединяване на обект на клиент към електроразпределителната мрежа с изх. № Д08НН-0009-Д08НН10424/06.08.2008 г., подписан между „Е. България Мрежи“ /по настоящем [фирма]/ и [фирма]. В договора е определено мястото на монтажа на СТИ. Съгласно чл. 2 от договора, присъединяването на обекта ще се извърши от втора трафокилия на ТП № 241. Потребителят изгражда захранваща линия ниско напрежение, след електромерното табло, монтирано в ТП № 241. Според чл. 9 от договора, границата на собственост на електрическите съоръжения, по смисъла на раздел седем от Наредба № 6/24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителната електрическа мрежа, са изходящите клеми на електромера в електромерното табло.

Във връзка с постъпилата жалба, на 05.04.2020 г. в посочения по-горе обект е извършена проверка на място. Резултатите от проверката са обективирани в Констативен протокол № 5216110/05.04.2021 г. При извършената проверка са отчетени показанията на електромера и са направени снимки на електромерното табло. Установено е, че е спазен сключеният договор за присъединяване на обекта към електропреносната мрежа, като СТИ за обекта е монтирано на границата на собственост на електрическите съоръжения.

Издадено е Решение Ж-432/17.06.2021г. на КЕВР, в което е прието, че съществуващото положение на СТИ не отговаря на изискванията на чл. 120, ал. 1 от ЗЕ, както и на изискванията на чл. 29, ал. 1 от Наредба № 6/24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителната електрическа мрежа, тъй като СТИ трябва да е монтирано до или на границата на имота на клиента в електромерно табло. На [фирма] са дадени задължителни указания на основание чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3/21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, във връзка с чл. 22, ал. 5 от ЗЕ, в 7-дневен срок от получаване на издаденото решение да извърши необходимите технически мероприятия и измести средството за търговско измерване в електромерно

табло, монтирано до или на границата на имота на [фирма] и в едномесечен срок от приключване на посочените дейности да предостави на КЕВР доказателства за изпълнението им.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 149 от АПК, от лице имащо правен интерес от оспорване, и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

В съответствие с чл. 22, ал. 1, т. 2 от Закона за енергетиката (ЗЕ) КЕВР разглежда жалби на клиенти срещу доставчици на енергия, включително крайни снабдители, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон, като в съответствие с ал. 5, когато комисията приеме жалба за основателна, тя с решението дава задължителни указания по прилагането на закона. Оспореното решение е издадено от компетентен орган – КЕВР, в съответствие с предоставените му правомощия по ЗЕ.

Решението отговаря на изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК, съдържа всички задължителни реквизити, включително и фактически и правни основания, послужили за издаването му.

От административния орган не са допуснати съществени процесуални нарушения. Съгласно чл. 11, ал. 1 от ЗЕ, КЕВР е колегиален орган, който се състои от 9 членове. Според чл. 13, ал. 1 от ЗЕ, КЕВР е постоянно действащ орган, който заседава, като са присъствали повече от половината от членовете. Видно от приложения по делото Протокол № 120/17-06.2021 г., от проведеното закрито заседание на КЕВР, на него са присъствали 6 от членовете на КЕВР, като решението е взето с 6 гласа „за“, три от които на членовете на КЕВР със стаж в енергетиката.

Съгласно чл. 120, ал. 1 от ЗЕ, електрическата енергия, доставена на крайни клиенти, се измерва със средства за търговско измерване - собственост на оператора на електропреносната мрежа, оператора на съответната електроразпределителна или затворена електроразпределителна мрежа, разположени до или на границата на имота на клиента. Легална дефиниция на понятието "Средства за търговско измерване" се съдържа в §1, т. 58 от ДР на ЗЕ - „технически средства за измерване, които имат метрологични характеристики и са предназначени да се използват за измерване самостоятелно или свързано с едно или повече технически средства и които се използват при продажбата на електрическа и топлинна енергия или природен газ“.

Наредба № 6 от 24 февруари 2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи в чл. 29, ал. 1 разпорежда, че когато електрическата енергия се доставя на клиента от съоръжения на оператора на разпределителната мрежа на ниво ниско напрежение, границата на собственост е изходящите клеми на средствата за търговско измерване или изходящите клеми на разположените непосредствено след тях предпазители или прекъсвачи. Според ал. 5 на чл. 29, електромерните табла се монтират до или на границата на имота на клиента на място, определено от оператора на разпределителната мрежа. Правилно в този смисъл, с оспореното решение е прието, че за да бъде спазено правилото на чл. 29, ал. 5, във връзка с ал. 1 от Наредба № 6, СТИ за имота на [фирма] трябва да бъде монтирано на имотната граница и то така, че кабелите след изходящите клеми да попадат в имотните граници на обекта.

Изискването на Наредба № 6, установено в чл. 29, ал. 5, за монтиране на електромерните табла до или на границата на имота на клиента, на място, определено

от оператора, е императивно. В случая, СТИ за обект търговска къща „А. Д.“, находяща се в [населено място], ж.к „Д. 1“, с абонатен № 0110243, се намира на 100 метра от границата на имота, което не се оспорва от електроразпределителното дружество. При тази нормативна уредба и предвид установеното, че таблото е на приблизително 100 м. от границата на имота, то поставените нормативни изисквания не са спазени. В нормативната уредба не е посочено на какво разстояние следва да бъде монтирано СТИ, когато същото се монтира до границата на имота. Съдът приема, че изразът „до границата“ следва да се тълкува в непосредствена близост или възможно най-близо до границата на имота. От електроразпределителното дружество не са представени доказателства да е налице обективна невъзможност за монтиране на СТИ на по-близко разстояние до имотната граница, поради което съдът приема, че е налице несъответствие на местоположението на СТИ с императивните законови разпоредби на Наредба № 6, както и на ЗЕ.

Във връзка с едномесечния срок за изпълнение на дадените с оспореното решение указания, който жалбоподателят счита за недостатъчен, тъй като не са представени доказателства относно твърденията за необходимостта от издаване на разрешения за строеж, както и изобщо необходимостта от изграждане на нова ел. мрежа в района, съдът счита, че даденият от КЕВР срок за изпълнение е разумен и не следва да се изменя. Следва да се отбележи, че за електроразпределителното дружество е предвидена възможност, съгласно чл. 29, ал. 5 от Наредба № 6, само да определи мястото, където следва да бъде монтирано СТИ, т. е да избере най-оптималния в техническо отношение вариант. Законодателство е предоставило оперативна самостоятелност на енергийното дружество при преценката, относно мястото на монтажа на електромерните табла, стига същите да са до или на границата на имота.

С оглед изложеното, оспореното решение е законосъобразно, а подадената жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, определено на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 100 лв.

На основание чл. 143, ал. 4 от АПК, заинтересованата страна също има право на разноски, но такива не са заявени, поради което съдът не дължи произнасяне.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, административен съд С.-град, III отделение 61 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба вх.№ Е-13-273-48/14.07.2021г. по описа на КЕВР от [фирма] с ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място] 9009, район В. В., В. Т. –Е, [улица], представлявано заедно от всеки двама членове на УС А. А. К., Г. Коршия и Р. Г. Л., чрез юрисконсулт В. В. срещу Решение Ж-432/17.06.2021г. на КЕВР, с което на [фирма] са дадени задължителни указания в 7-дневен срок от получаване на издаденото решение да извърши необходимите технически мероприятия и измести средството за търговско измерване в електромерно табло, монтирано до или на границата на имота на [фирма] и в едноседмичен срок от приключване на посочените дейности да предостави на КЕВР доказателства за изпълнението им.

ОСЪЖДА [фирма] с ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място] 9009, район В. В., В. Т. –Е, [улица], представлявано заедно от всеки двама членове на УС А. А. К., Г. Коршия и Р. Г. Л., да заплати на КЕВР сумата от 100 лв. /сто/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: